

TELEKOM ÖZELLEŞTİRİLDİ SIRADA...

Uluslararası sermaye tarafından "Yeni Dünya Düzeni" adıyla tüm dünyada estirilen özelleştirme fırtınası, IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla, ülkemizi de kasıp kavuruyor.

Devleti küçültmek ve verimsizlik gerekçesiyle, yerli-yabancı sermayeye yok pahasına satılan KİT'lere, geçtiğimiz günlerde bir yenisi daha eklendi: Türk Telekom.

Böylece, yıllardır sistemli bir biçimde uygulanan özelleştirme planının bir aşaması daha gerçekleştirilmiş oldu.

Anımsanacağı gibi bu plan;

- Her alanda özelleştirmelerin yaygınlaştırılmasını,

- Ticari ve mali piyasanın liberalleşmesini,

- Esnek, farklılaşmış, bireyselleşmiş, düzensizleşmiş çalışma biçimlerinin yaşama geçirilmesini,

- Kollektif hakların budanmasını ve sendikasılaşmayı,

- Sosyal devletin ortadan kaldırılmasını,

- Askeri müdahaleleri ve anti-demokratik yasaları,

- Bireyci, çıkarıcı, maddeci, vahşi rekabete dayalı yeni değerleri...

sunuyor ve uygulanış biçimiyle teknik gibi görülmekle birlikte,

özünde kapitalist sistemin dayandığı

tıkanıklığın giderilmesi için başvurulan siyasal bir yöntem olarak karşımıza çıkıyor.

Telekom, işte bu yöntemle özelleştirildi.

Kurumda çalışanların işten atılmalarına olanak sağlandı. Kalitesiz ve pahalı hizmet getirildi.

Kamuya ait Telekom arazileri özel şirketlere devredildi.

Sermayenin kör zihniyetine teslim olunarak hizmetin sosyal yönü bitirildi.

Bu uygulamaya karşı çıkan Haber Sen'li arkadaşlarımız da sürgün edildi/ediliyor.

Şimdi sırada, özelleştirilmesi tasarlanan başka alanlar, başka kurumlar var: Hastaneler, sosyal güvenlik kurumları, termik santraller, bankalar... ve OKULLAR!

Bu, hiç de yeni bir tasarı değil aslında.

Örneğin okullar (eğitim), uzunca bir süredir özelleştiriliyor zaten.

Nasıl mı?...

Anımsayalım; önce eğitim ve öğretim bedelini ödeyebilenlere sunulan bir metaya dönüştürüldü.

Sonra, eğitimin içeriği, sınıflararası hegemonya mücadelesinde egemenlerin kendi değerlerini genç kuşaklara aktaracak bir araç haline getirildi.

Böylece eğitim, varlıkların çocuklarına üstün konumlar sağlayacak, geleceğin yönetici kadrolarını yetiştirecek, yani sermayenin bekçilerini donatacak bir biçimde planlandı.

Son on-onbeş yılda, özelleştirilmesi planlanan diğer sosyal hizmet alanlarına olduğu gibi, eğitim harcamalarına da bütçeden ayrılan pay sürekli azaltıldı ve eğitim sistemi hem finansal açıdan hem de nicelik bakımından bir "çıkamaz"ın içine sokuldu.

Sistem, finansmanından yönetimine kadar pek çok alanda, yöneticilerin ve hükümetin keyfi davranışlarıyla, özel yargılarıyla yeniden düzenlendi.

Şöyle ki;

- İlk önceleri, "Kendi okulunu kendin yap." diyenler, bir süre sonra, "katkı payı" uygulamalarıyla, "Kendi okulunu kendin finanse et" demeye başladılar.

- Eğitim süreçlerine "piyasa gözlüğü"yle bakınca, öğretmenler birer tahsildar ve satıcı, öğrenciler ve veliler alıcı, bilgi ve bilim ticari bir mal, okullar ise bir işletme olarak görüldü.

- Eğitimcilerin özlük hakları kısılarak ve yetiştirilmeleriyle işe alınmalarında yeni uygulamalara gidilerek, kamu eğitiminin değerinin ve kalitesinin düşürülmesi hesaplandı.

- Yeterli sayıda hizmetli personelden, eğitim araç-gereçlerinden yoksun okullarla, kalabalık sınıflarla "eğitimde fırsat ve imkan eşitliği" ortadan kaldırıldı.

- Eğitimin her aşamasında yaygınlaşan ve ağırlaşan "katkı payı", bağış ve har(a)ç uygulamalarıyla (paralı eğitimle), okulların kapısı, yoksul emekçi halkın çocuklarının yüzüne kapatıldı.

- Kaliteden ve içerikten yoksun bir eğitim, özelleştirmede bir araç olarak kullanıldı. Kafalar, yürekler, bilinçler özelleştirilmeye çalışıldı.

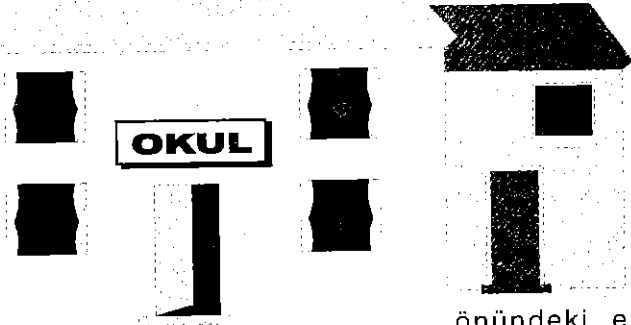
- Yaratıcılıktan, özgür düşünme yetilerinden, bilime saygıdan yoksun bir kuşak hedeflenerek, yerli-yabancı

sermayenin ihtiyaçlarına ve çıkarlarına endekslenmiş bir öğretim-öğrenci kadrosu yaratılmak istendi.

- Özel anaokulları, ilköğretim okulları, lise ve kolejler, dersaneler, özel (vakıf) üniversiteler birbiri ardına dizildi. Ders kitapları ve çeşitli malzemeler özelleştirildi.

- Eğitimin demokratikleştirilmesi için hiçbir girişimde bulunulmadı; çalışanların, eğitim, bilim ve kültür emekçilerinin demokratik katılımı için hiçbir çaba harcanmadı.

Aksine bu alandaki özelleştirmelerin

önündeki en

büyük engellerden biri olarak görülen EĞİTİM SEN ve üyelerini yıldırma için, - sürgün ve cezalar dahil - her türlü baskı politikası uygulandı.

Kısaca değinildiği gibi eğitim alanındaki özelleştirme girişimleri hiç de yeni bir şey değil; sermayenin alanımıza ilişkin saldırısı her geçen gün biraz daha artarak ve çeşitlenerek devam ediyor. Daha geçtiğimiz günlerde öğrencilerimizden, 1-10 milyon TL arasında toplanan "karne parası" bile, gelinen aşamayı değerlendirmek açısından basit, ama yeterli bir örnektir.

Eğitimci-öğretmen-veli ilişkilerinin, bir bütün olarak eğitim sisteminin ve kamusal alanın piyasa ilişkileriyle düzenlenmesi kabul edilemez.

Bunun için de, ülkemizde adım adım gerçekleştirilen özelleştirme uygulamalarının genel niteliğini ve amacını çok iyi bilmek, yerli-yabancı sermayenin bu "topyekün" saldırısı karşısında, başta işçi-emekçi örgütleri olmak üzere, tüm demokratik kuruluşlarla birlikte ortak bir "karşı duruş"u sergilemek gerekir.

Unutulmasın ki, KİT'lerin özelleştirilmesine birlikte karşı konulamazsa, -Telekom örneği- eğitimin, sağlığın, sosyal güvenliğin... özelleştirilmesi de engellenemez.

Öyleyse, haydi hep birlikte haykıralım:

**ADIM ADIM
ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR!**